

fentanter. — Allerede da jeg havde den Ære at forelægge Lovforslaget, bemærkede jeg, at Vilkaarene vare meget strenge for den nye Creditforening, og jeg troer, at det er heldigt for selve Creditforeningen, at det er Tilfældet. Det ærede Medlem her ligeoverfor (Brasch) bemærkede, at man undervurderede Kjøbstædernes Credit, at man vurderede den Sikkerhed, som de kunde byde, for lavt. Jeg vil ingenlunde strides med det ærede Medlem derom, men jeg troer blot at behøve at beræbe mig paa det Factum, at den tidligere Creditforening for disse Kjøbstæder efter ikke mange Aars Forløb kom under Opbudsbehandling, og hvorledes man end bedømmer Aarsagen dertil, saa vil dette Factum være nok til for en lang Tid at have svækket disse Kjøbstæders Credit paa Pengemarkedet. Det forekommer mig altsaa, at naar man virkelig vil søge at skaffe Grundeierne i disse Kjøbstæder faste Laan paa taalelige Vilkaar igjennem en Creditforening, saa maa man ogsaa stærke Vilkaarene udover det, som ellers er det Almindelige for Creditforeninger her. Naar det ærede Medlem gjorde en Calcule, hvorefter Laanene skulde komme til at staae de Vedkommende, saavidt jeg hørte, i 7 à 8 pCt., saa haaber jeg, at denne Calcule ikke skal vise sig at være rigtig. Jeg troer dog at man kan paaregne, at et $4\frac{1}{2}$ pCt. rentebærende og amortisabelt Papir, der støtter sig til et solidarisk Ansvar, og støtter sig til en saa stærk Reservesfond og en saa stærk Control, som her er forudsat, dog maa kunne antages at opnaae en noget høiere Cours end den, som er almindelig for et 4 pCt.s Papir, og at saaledes altsaa ogsaa Tabet for Laantagerne vil vise sig at blive mindre end det ærede Medlem paaregnede.

David: Jeg reiste mig for at ville gjøre nogle Bemærkninger til den fremkomne Indsigelse imod at lade Creditorerne repræsentere paa Generalforsamlingen. Den høitærede Indenrigsminister har omtrent sagt, hvad jeg vilde fremføre, og jeg kan derfor fatte mig ganske kort. Jeg skulde have frasaget Ordet, naar jeg ikke troede muligen at kunne gjøre en Tilspøining, som turde lade det træde endnu tydeligere frem, hvor lidet brugelig den Parallel

er, som det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Melchior) har draget imellem Creditorerne i en saadan Forening og sædvanlige Creditorer. Hvad er det, som Generalforsamlingen i Serdeleshed vil have at gjøre foruden at controlere Bestyrelsen i dens Hovedvirksomhed efter det fremlagte Regnskab? Den skal foretage Valg, som er af den høieste Vigtighed ikke saa meget for Debitorerne som for Creditorerne, og der skal paa Generalforsamlingen udnævnes Repræsentanter, som da igjen skulde udvælge Taxationsmænd. Jeg tvivler ikke om, at naar en privat Mand skulde ublaane en Capital til en anden privat Mand, og denne sidstnævnte, Laantageren, kun kunde udøve sin Virksomhed med disse Penge enten directe eller indirecte igjennem en Mængde andre Mennesker, at da Laangiveren vilde forlange at have Indseende med, hvem den egentlige Hovedforretnings Detail blev betroet til. Det er Enhver, der vil kjøbe en saadan Obligation, og som ikke vil være aldeles midlertidig Eier af den for at speculere i dens Priis fra Dag til Dag, af høieste Vigtighed at vide, hvorledes det egentlig forholder sig med Burderingerne og Taxationerne, og at nægte Creditorerne nogen Indskyldelse, — om end kun en indirecte — paa disse Valg, forekommer mig derfor ikke blot at være urigtigt, men ogsaa ullogt, naar Talen er om at styrke et Instituts Credit, der allerede — med Grund eller uden Grund — har en Opinion at kæmpe imod. Det er rigtigt, naar dette Institut skal gjøre den Fremgang, som Byland trænger til, eller som idetmindste Kjøbstadboerne antage, at de i høi Grad trænge til, at følge en Vej, som det i andre Tilfælde maa stee ikke vilde være af samme paatrængende Nødvendighed at følge, for derved at gjøre Lidt for at styrke Crediten. Jeg maa, efter det Kjendskab, jeg har til Sagen, for mit Vedkommende bekræfte, hvad den høitærede Minister allerede har antydnet, at det er en Tanke, som er fremsat af de jydste Communalbestyrelser selv; det er ikke en dem indgiven Tanke, men det er deres egen Tanke, og jeg anseer det for en sund og rigtig Tanke, og desuden er det ingenlunde saa nyt, som det ærede Medlem for Kjøbenhavn har troet. Jeg skal ikke opholde Thinget med at vise, at